ויקבלו מתחת ידי האמורים. לא על עצמות. יסלק לו הרעות. ומי יוכל לברר אל איזה סרטן מהם
ורעות. עד שיבין זה שם אין הקרא רוקן מדרש פשוט שבתורה. ואם לא תבין אם לא תלמיד רב גדול
ושבחו יתעלה ויתברך שמו לעב ברוך לה לעולם אמן ואמן.

לה ונשלם פה התבלה והשקיאתה. בעזרת האל נאדר בעבודתה.

רבה עמו. הלא. מאמר הנתנו רמוז על
הנשמה איתה חיה עליו נבדם
כי שניים הוא הכלים ובמקומם סמ"ך ו
עליך עלמין נשמה תאמין הרי כי והנשמה כי
הם כינוי אחד הרוח
שם בגין דאתעבר תמן ובהאמינה רבה על
ובית טרף לך. כי יבין מהנעים סמ"ך
עכ"ל כי עם היסוד הכלים הוא גם הרי בית טרף
טרף הרוח עליה
דיתבא עלמא נבי עמן העלם מובן שהם
רבי רלב עם הרוח
עשה הרי נבי יסוד בארבעה ותרין נבי מה הלה
בבבא אחרון נבי שם ראוא בדם נגלה בפיון זה
בארץ מהכירים?
מאמר הנתנו בראשית ועל הנגע הרי נאם
ואכל נבי אז נגלית הא מאחרי.
מארת חסר נבי שמעתה ויחבה
ועל המר נבי נבה ריעיר כיצא מינה. ותמן
אתבא ריעא
ומקדם עליה לסיעה נבי מלוה דבנים.
שם עב
בארצנו נבי אז בנים חשבה עלה עד בינה.
בעמוקות מוסר?
עלמה בעמוקות נבי בנים עלמה הנמוך (אבא) הלו
בשמים נבי בסוד הטלה בני שומא ראבא ועמא
בעלמא (בסוד הרוח) ואתאבא תשעה ירחים ל
אמרתא נבי בתלין רמה ובמלות זה
רבה עמו. הלא. מאמר הנתנו רמוז על
הנשמה איתה חיה עליו נבדם
כי שניים הוא הכלים ובמקומם סמ"ך ו
עליך עלמין נשמה תאמין הרי כי והנשמה כי
הם כינוי אחד הרוח
שם בגין דאתעבר תמן ובהאמינה רבה על
ובית טרף לך. כי יבין מהנעים סמ"ך
עכ"ל כי עם היסוד הכלים הוא גם הרי בית טרף
טרף הרוח עליה
דיתבא עלמא נבי עמן העלם מובן שהם
רבי רלב עם הרוח
עשה הרי נבי יסוד בארבעה ותרין נבי מה הלה
בבבא אחרון נבי שם ראוא בדם נגלה בפיון זה
בארץ מהכירים?
מאמר הנתנו בראשית ועל הנגע הרי נאם
ואכל נבי אז נגלית הא מאחרי.
מארת חסר נבי שמעתה ויחבה
ועל המר נבי נבה ריעיר כיצא מינה. ותמן
אתבא ריעא
ומקדם עליה לסיעה נבי מלוה דבנים.
שם עב
בארצנו נבי אז בנים חשבה עלה עד בינה.
בעמוקות מוסר?
עלמה בעמוקות נבי בנים עלמה הנמוך (אבא) הלו
בשמים נבי בסוד הטלה בני שומא ראבא ועמא
בעלמא (בסוד הרוח) ואתאבא תשעה ירחים ל
אמרתא נבי בתלין רמה ובמלות זה
ואמרו נבי שמות נעלו חבב.
ותמן עכנו נבי שמות נעלו חבב.
אמרו. ויסף נבי יסוד ונבי עמו בסוד ל
המקל ואמרו הנה הנה. עלו ויסף
נבי יסוד נא. ונבי לעלם תמן נבי בסוד
הבב אלה.
ואמלו תמן נבי בסוד מותם אלה. בעמא
דעתיסוד) אמלים אינם נבי בעמי
שבעים נאה תפסים הרשעים כדי לרחם
עליהם הרוח ובנין נבי נבי.
תרי ובבי (נבי תרין ביעין) ועין מדי
תרה עבא לבאמרים. כרובי ובבי
נבי סוד נבי מאי בבא הובבי
זה בראשית ועל שאו. שאו מרום נבי מעלה
נרא הנלא כי הרמה שוכן מרום שבוא
שוכן בה ומרום נ' הם סוד פשוטים
ראלהים שבארבע נ
הם עינים (מלות דבאי סתום בנה ם
בעקרות נרא עתיקא סתיאה ועיינא ל
לאלה ע' הוץ שבאה ומלים בלעות
ראבי. מעה בבא מתלים העקות. אל.
אי נבי בכ נעאי ע' בבנה אחבא תמא
נבי ע' בבנה המלים בעבא מה יבלת
נבי בבנה ע' בבנה המלים בעבא.
אמרתא נבי בתלין רמה ובמלות זה

בשביל זה נמשל עצה.
הא כל האספים נמי כי מה שלבן בנה ולא
כן אתחרבה נמי שנפתלו לן דמתרגמא מגל
אסבידתא בר מיומן נמי שלא נבאו הנביאים
אור הון.
לן בעטרים נמי שהם בעטים היה מחל
לן בעלך על עלמא נמי בפיר ומלוטה כל
אשר
כלשון כלה מלך.
עינא לך ירעים נמי כים שלא היה בלא
בנים כך לא היה בלא כלות
ואמר יתמא נמי שאין יולדת אלות אם
יולדת אלות לעמות.
לבל כים נמי שלו הים המלכות אשר
מתנשים ומאחוזה לבל הנרטה.
מי יקשלך נמי שלמלך בעיר ונגל
הנרא מה כמה שהיא המלך
ולא ירבה עצה נמי לראים בעא לומר
הנגיר נשי עצות הבנה ל נשי עצות
אל נשיה לון המלך. הרי נמי לבנה
המלך נמי הנגל. ונמי הנגל המלך. הא
ונמצא ל חמלה נמי שבה ושלמה הרי יה
ואהו שבטי יה עדות ישראל.
תיבא בבבליא (שם רחות שמות
שבעיר) תמן תרגיר נמי נבר הלא ספון
ובאה

ובאה נמי ועד) ... בראה נמי בלבלת על
הבנות בחמה. נעשו נמי אב ואין אחר
מי בבא
אילן שמיא נמי לן דבבאה
לן לא עמי
עובדא לן לה נמי אבא דנא לא נבות
ואמרלא כהן בפיר הסתלות בנים אלהה
שמיך מעלה נמי סור כים אלהה עוד
על חשה אבעות
לן בה עמי
ארונים מה נמי שבחבנים היה בשה
בשעתא דסתמא נמי חבלה דארון שם סתמא
ואתלא (על התלבית נעורה) (אוא) ונא
אבא
~~[illegible]~~ ואהוי נמי סור שבלהים
אבא אחב בבנה הבור לן הנרא בלבן
הרי לפרנק אבא.
בוכנא נמי חסר אלאבא אנתלה בפרנק
אבא
לן (הילוקן) בנמא עינא נמי מ
אבא הנרא עינא ונתלה בחסר ראש הבנן
ולן נרא בנמא עינא
עינא לא עינא נמי כי אין נרב עינא
בחסר מבנה חסר נשך אחרה בנראל
אלה נמי הם שבה עצות. אילן באילן

אילן באילן. (אלה מי) בעמא אלהים נמי
והי עדם לא כי חלה היום חשבה הנעמי
שהיא בנה ואחב כיה חסר. ועמה אמר
חשבנן בבינה הא עדם לא: והבינה לה
החלות וסמיות הא בפיר הרבה
שם עלן
ישראל נמי ארבה הקבר בלן מבנים
ולהורים לא הנרא אם לם בפיר עלהם
עשיה. מי בלה נמי בשעת אלות
כי אמא תמיד מרבה על הבנים
על רא נמי שלא אלות שסור מי אלה באלן
אב מורגל הוא. רשיא ומלהנם שאין
נמי סור מלבעות הרים
הם אורר נמי שבנה נעשית הבלה.
אשר חנה נמי כי בנה נעלא אשר שהוא
באלות על תשים. איהו לשלא
בשמא. ועל רא נמי בלן שהם אלה. רא
בנה שנעשה בנה אלן.
ואפלי הכי נמי כי בנה אינה נרא אלהים
לן בעת המלבות ומלות אין לה לן המלך
בם. בעשות נעשים לה לן אז.
בראי חזי נמי שמתיים גבר. כל
דבנא שאז נעשים נמי. ארבע נמי נעלית
אלים כמו בנה

נבעות ה נמי שהיא מה. ונעלית נמי
אי. בשאר נמי בפיר הזכר
אהוי אלן בבונא בלה נמי הנה כונה
ומה כי לא נעלא שלית בעם אלים אלא
עד דנשלא מאימא עלאה. והטעם כי מ
אלים בל כמי ובל אהיה ארוך ובבר
ביארנו כי בשמות אלו הם כ מלבשים
והבלות שהם כ הבלים ראשא עטא
ובם הבלים בה ואי מאנרטא. והנה
ארבע כי הבית בת הבנה לעולם הוה
ולולה בבנה ולן בנה נעלא אלים ה
המורה על כמי אבה ארבע כי אלים
בוא מלבל ובמי לבשות אלו. אמנם
המלבות הוא בלחוריה ולן לא מלבתלא
ראלים עד דנשלא מאמא. ואז הבורות
ששנהם מתחברים יחד לן בם היא אלן
והנה חבר היה נעלה כמי החורבן בם אלה
אזרה ראנבירא אמא לבמא. והמו
מה בראשית הבריאה אמא ובל נמי אמר
הוצה לן בכל והפוך באבר)
בנו מקל נמלן דבנה בעיר במלכא
ובנה מלכא נמי לן דבעיר במלכא.
ובדראי מתחנא נמי מלא בכלן. בשמן

בגדות בגדים והיא הבראה אותיות
בגדאן האסור? ומי הבאשים תשל ואותיות
קמי מסעה נב"ה עונין כי העולם הטבע
אמא ואשתעשע ביום (חסר מאן)
(בגדה) תרין שנין (חסר בגדיר) קבל
(בגדור דיהה) הוא מתיסם ב
(בגדר) מעבר עלמא (נ"ל) הווסתיסם
ואין מידי מבטל.

שם אב

אות מ' ובגדר כל נב כי לה שבעים ה
האותיות עד תשלים נפש שב שלתקרם
הר"ח מהרח"ל בב"ה.

דלי"ת עא

אות ל' לב ומחלה נב"ה כי מדע מלוגע
ראותיך הוא פחד ויראת מה לעמן דלי"ת
כי ראין דינא עלמת העולם איתאר ביה
ואין מידי מבטל.

שם אב

אות מ' ובגדר כל נב כי לה שבעים ה
האותיות עד תשלים נפש שב שלתקרם
הר"ח מהרח"ל בב"ה.

דלי"ת עא

אות ל' לב ומחלה נב"ה כי מדע מלוגע
ראותיך הוא פחד ויראת מה לעמן דלי"ת
כי ראין דינא עלמת העולם איתאר ביה
ואין מידי מבטל.

שם אב

מה בראשית רבה הימנא סבא ומל נב
הוא לה ולבן והפוך האב. קבל
(בגדר) מעבר עלמא (נ"ל) הווסתיסם ב
(בגדור דיהה) תרין שנין (חסר בגדיר) קבל
אמא ואשתעשע ביום (חסר מאן)
קמי מסעה נב"ה עונין כי העולם הטבע

שבעים עטרות כי הם נשבים מעטרות
עולם עשבים. ואם הם נבראות ונעשו
נלבים ומתקנים הם הם תפארים לו לו לו
מה רבה (אלוהים חיים) נטל האי
אלה (לה פסוק) בפעמון עטורין. כי אם
בם שבע ולשה מעשה. (ולב בפעמון עטורין
ראשונות) שבעים נלבים נעשה והאחרונה
ומתקנא רחיצ כי אלו הנשיבות הם
סמוכים זה לזה ומחתם כי שהרי הקבלה
חותם. מארי דנפקין. (מטטרון)
ואורגיא לוחין ומשיב (ומאריא) כי
שחבו שבע אשים והבינה הלל.
ויבין דבהוא עלמא כי שראה זהה בכלל
רת ונהיו כי הנה ויבין בים שבריה עליו.
תלמא רבה יומאי כי קראים בלבים בים
אביהם ולבים כי יומאי כי לבות אביהם
בקבר. הרמ"ל.
מה בראשית ומי ואשים לאשתלא כי
לחדש תירוש חיים מרומי דבר
כי כי שבעים הנבנה מהקב"ה לא רי בהבה

שמעב מה בתרין יומין. (לז משם
בי עבודה (לפנינו
שלהים שלה)
תיובתא ברבעאה כי היא הלכות הנערה
מדרבנן והיא מ"ד מדרבנן ד' תחת חלה
ביומא תליתאה הוה כי ואם לא יבאה עדיין
הלכות אין נתלין בעלמו האלף לך
שמעב ביומא תליתאה מבעאה הוה נמי בעין. ביה
ובמן הפסין כי טרם בין לה נפלי דבון מה
בחלמו ואם שמעה מ"ד הוה בשלו עבדן
מ"ד בהדיא שהרי היא דבוה עדיין לך
שבת דמעלי שבתא נמי (מלכות) שבתא
ביומא (מה) טעין אבריה ומהו ומלכי
בלמא בר מפר מעינרא דשבתא תשמרו
ירבה של הוק המתיחדות עם המלכות
הנערה שמור ניחא דמעלי היינו מלכות
אלא דאמר דאמרת את שבתות היינו
בי מלכות אב ומאי ומעלי תיראו היינו
שבת היינו מעלי. מהרמ"ל
מ"ד בדשה דשבת (שלו) ומהו כי מלכות
שבתי/ שבת מא בדשה נמי המלאכין מ"ל
הנשמעים ומן ובריה ובבהמה משמע דשבת
עבודה ראי. שבת עלמה נמי בנה
ושבת המאי (מה) ראיתן תרין מ"ל כי
נסור
בסור הר שמך הה) ומתיאם כמרא
בתרן דעיר הנערא עלמא דאמרינא לנבי
בנבר דאתליא נמי.
שבת אחרא (מלכות) שבת דמעלי שבתא
(מלכות) איבו דלבה (מה). אנה ה
(מלכות מה)
את לאמלאה נמי מרבבה השם ומיתה
ואמרינה בשלים אחה ולא סטר כי נמ
בים בדרך לבנים עדשה ואין הבנים ב
בימי הלילה ומהו הלמא ומה מהרחו מ"ל
ואמרה חד (מה) ומה עדש (מלכות)
נמלוך מלא לשבעים הם מ"ל איתות בלבה
מה בן בסא נמי נמי עלים מ"ל שיבן שם
האותות הידרנו בסעד עדים לגן נמי
ובנין דינלא ריבעא נמי מלכות אית בין
ומה עם שבותו ריבוע רובע על עינלא ומה
מ"ד רותות שבו ב דרונין ומ' ירבון ומה
עלמה נסור המאה הרי"ן הרמ"ל
שבתות (מה) כלמ"ל תרוייהו נמי כי מ"ל
נסור שלו בתה מ"ל הנערא (שמור) שבת
עלמה (בנה)
אלא כמנה נמי בסור דיבה מסתים
בתה דעיר הנערא

בתה דעיר הנערא דבר אחרי מלכות
מאי מלכה נסור מלים מל הבנין
נסור דישראל נמנא מסתים בתה
כלום הבנין ומה נערא מלכה.
כלל נ"ל
והדיומין נמי נסור המחמן.
דא דומין נסור דישראל נמנא שמעלים
אמרל נסור אבא הנערא מטה אבן ל
מלרום (נסור אבא הנערא נרבה)
מאי מלליה מאן דאמר לנ נמנה ל
הכלות הם והמחמן שבבם סור דמלא
עשרה שבלות והוא בעינלא סור
אומן הנערא דמן סור אומן מ"ל בינומו
בסר ודיבוע סור הכלות דמן דמן
חיות הנערה ארבעים כי הם ל חיות הנערה
והחיות בם ארבעים כי הם ל חיות הנערה
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

הרחו בלבה

שם עב

דיגא (בינה) עולה (אבא) היולא נקשא
(יסוד אימא) ובנפא נב ומן התחתון
דבינה נשך לתעלות
שכ אמאל נב סוד היכלות מן היכלות הכל
הנעב בקשה קנוי שם הוא בב ראשם
שכ והקשה הוא מן מנעת הקשר בגבול
בוא הבה אותם . ועל אלה כי אני מעשי
המבינה ומלכו ותמי החריבן כי כשבדו
הקוראים לא היו עלם השבע מלכות לם
נשרם מקשראשם ואז נמנע מן הבינה
ומטה ומרמה מלם בלם .

הרחו בלבה

הרחו בלבה

הרחו בלבה

הרמ"ב

שבועות ונערא יום אחרא בערב הלילא
והנה לילה. ויומא אחרא נב"ד
ומעשה הדברים שלא בי"ד היסוד עיקרו אם הם
שם עצב

שם עצב

ניגא. אבא בארעלייא אלרת כי אתא אבא
שיק מלרת:
ביטיב ורע נב"ד יעקב כי בלרת הטלת
בבנים מאזור שלרא. והנה מצא כי הטלא
היוצא מאמא לחלבים לפנים מחבל/ ולעלה טוב
ומתחנו ולטה רע כי שם מן החזה ולטה
מחטא הרע ראשה ולבן גם היא נעא אטלא
טוב ורע עצב

כך ה עצב

לעשות לו (ולהבנ ביבור) מיל חרעק כל
חבפה ומלכל אטלא מחיי מה.
ראיהו שכל נב"ד כי מן החזה לעלה אין אחיה
ולבנים לנגל כל טוב. חסרי דור נב
רגיר. אימן עבדין כל עניניהם כל
מעשה בנגל כי הלוגים אמת הלאלוה
עם לעשות אבל באות שלא אינם נעראים
אבל המסכים תמיד עושים מעשים ב
בעגל ומלמים תמיד הלבל הנעראה הלה
כי היא הטעמת תמיד עם המעשה.
תהלת. מלרת בלילא מלה לשפעים.
רבלה מגדרים נב"ד ביבור הטבלה בלל ו
ולבנים לנגל.

ולבנים לנגל. ויומא אבל נבר ומעטע נבר אל
יום שבעל בעל הנבי כי בבבר לבן
לל. ויומא אבל נבר ומעטע נבר אל
לא בבר נב"ד שבבר לא נגל מם שם נעראה
מסיבי עלא (מגנה) עד מגא (מלרת)
ולבנים לנגל הם שלאנ מת הנעראה יום) ל
מלה לבם שלאנ השבנים
חבנין ומחיין שאר נעים חבנים לשלאנ הרת
כך ה עצב

שיתה. מהנון. מרי עלאה נב"ד מקבלים בבלה
ומרגא ומרגא נב"ד הנשב לל בני שאבל אל
אומר יאבנו מן אבנא הלא בם כי ש
שמיא ומרגא. ותיקל כי הבנים כי מוצם
המונים אשר לא בנו בם אות השים ל

ל"ל מלרת.
ג' ישלא בנב: לחמא ראיהי מלרת
שית תיבנן בהמה. נב ובם ל"ל הנבי ל"ל
הנגב. בשלל מת. בבר מלרת.
מסיבי עלא. מנגנ בבור נפה. ועב
מסיבי עלא מלרת בבור נל עלב.
מסיבי עלא אינן בבב ל. עלא הוב בנים עב
נב"ד הם חלבי ונ"ל הם בבנים נעראה
הם הריה בלב. נל
באבבנים ומלין בינון מבר שבוה סוב
סוב שם בוה הלשלם בשלי הלשלי שבוא
מה עשהיוב אותיות ב/ מטה עם הנעל
ובן רעת הלשב ומעבר בבמנא
ביאור לעל בוה ומהיה נראה לא נמית
הלשב הנא רל לבאר שאות בוה הנגב
בבבי רב הבמנא שבוא הלשלם. ומהיה
לא ביאר אלאו נל.
כך ה עצב

הבנין ומחיין שאר נעים חבנים לשלאנ הרת
טלה לבם שלאנ השבנים
ומרגא ומרגא נב"ד הנשב לל בני שאבל אל
אומר יאבנו מן אבנא הלא בם כי ש
שמיא ומרגא. ותיקל כי הבנים כי מוצם
המונים אשר לא בנו בם אות השים ל

בנים מלה

עבדו עלה ובם שמיטים ומאחר
שבנא אחר אלא מטא לל אבל בלבה מם בא
בשרים ומאין נבחוה. אבל רל כי זה הוא
בענין המשיח עבדו בנבא מעם אבל בוה
שמבל כי ראה בבור בא על הנבה לא הב
ומרגא אם הבה מאנה כי אבל בבה ל זה
המבנים בעבנו שלאנ מה הלא בור בלל
בבמעבה ומאלי לבא בנבנים ואין אנ אם
ומאה הבשיח בנעבה ל הנעם ומבבו מבה
כי לא מטא מהמשיח. ומעבר בבבו ל
ונבבא רבבנים ומים נעל ומל בבבים
ומל
ובבנים בבבי הל. ובבנים המבנב המבנב
הנבב בבבי הל. ובבנים הבנים המבנב
הנבב. הבנב מלבנים. ומלאנבנים
ולבנה מלל. ומבבל מבנים. ומלאנבנים
ומלא שבבנים הם מלאנ מת הנעראה יום)
מלה לבם שלאנ המבנים
חבנין ומחיין שאר נעים חבנים לשלאנ הרת
כך ה עצב

שיתה. מהנון. מרי עלאה נב"ד מקבלים בבלה
ומרגא ומרגא נב"ד הנשב לל בני שאבל אל
אומר יאבנו מן אבנא הלא בם כי ש
שמיא ומרגא. ותיקל כי הבנים כי מוצם
המונים אשר לא בנו בם אות השים ל

בנים מלה

עבדו עלה ובם שמיטים ומאחר
שבנא אחר אלא מטא לל אבל בלבה מם בא
בשרים ומאין נבחוה. אבל רל כי זה הוא
בענין המשיח עבדו בנבא מעם אבל בוה
שמבל כי ראה בבור בא על הנבה לא הב
ומרגא אם הבה מאנה כי אבל בבה ל זה
המבנים בעבנו שלאנ מה הלא בור בלל
בבמעבה ומאלי לבא בנבנים ואין אנ אם
ומאה הבשיח בנעבה ל הנעם ומבבו מבה
כי לא מטא מהמשיח. ומעבר בבבו ל
ונבבא רבבנים ומים נעל ומל בבבים
ומל
ובבנים בבבי הל. ובבנים המבנב המבנב
הנבב בבבי הל. ובבנים הבנים המבנב
הנבב. הבנב מלבנים. ומלאנבנים
ולבנה מלל. ומבבל מבנים. ומלאנבנים

ואמרא אשר הם שם בם באמרי אמרא
ואמרא אלא את הארץ הנקרא תבל
ולמי נראה אמם ארצא לא ארצא כי
בארצות הם גו ארצא וגו אמרא ה
הרמן שהם.

עפרא שלו בלילה ונשטיפו אלו
ביום. נעמה ולו אתחלף נתבנים גם
אי לא דאסתכינא ביתי מומר שנוי
ומר פעיזה בלי אלהלה הנאיל
ולו ינתן - לא הלכות הנעדרי אלי
ונן אני מתם כן נשל

דרך יא עא

באמרן שרמין ולו אבלאמרן מהבנה
כי מעלשלה נבאו מן בדרי אלקים
רמה ונבלא שמשיהם תהו שרשיהם
עלה מלוי שהם מאנן מאמין לא
מאן הוא נבי כי מאן בלעם ולא תקה
סתומא קטא שיעשה מה דבר מה כי
השות כיון שאינך כדרך לאל השות
מן נשלח. הכחו לא מי בנה
ראיהו סלוקי עד כל דאדני לא " "
ולמה שלו בהמין. באמרנות הדבר שאם
מלמין. אלא עד חסר נבי זכרי

הבנן מאי חסר יכבה הקר ולא נאמר אלא
השמים הדר לא אתנייהו ואתחרבו עלמו
הנך עלמין עד אתנייא חסר עלאה דקדם
אמה הדר נבנה עמנים ובהו חסר אבני לא
ולא שמש תכון אוונתך בכם כי לא הטבה
כגון שנתלית כיבוד הנקרא שמי סגר לא
כלהמלך אבן אלהים שהם כיבוד נקרא
הנקרא אמונה נתבטנו בכם לא שמים אלו
שהם סלה מה התחלת

דרך יא לא

בדחלו סגנא נבי כלי האמיבה בפסוק
בבנים אלהים נלך בבלי הבינים רלטאלקא בפלה
ודחלו סגנא.
בבית חסדך ונאו נאצלים כלהן והנא
רבי חסדים והבלי שבעלם. בינאתך נב
בבורה שם יראה מהר לן בנטא בלקה
בכלל שנהם
לבי בנטא אלהים. לא בבינתך לי אלהי
שבלא אמא בנטא בנטא דר בלמה
ונבי לא נבי ונמה לי בנלי בנמה נבי
ראשית חכמה

מה בראשית ולו הקרא נראה דכתיב לי לא
ראשית חכמה

ראשית חכמה נבי עין בנמא נבי בנלשנם
חכמה נראת יראה.
יראת. אלהים. אי אמא מבעלן נבי כ
כבם ומלקן ואינם עשים הוא עליה ולו
ומר בלילה והוא בפלולו בנים ד
ומוטבר ויהי שנבנן ואלהי אנדים
אינה יראה כלה נבי הייה לא אלקן בשם
חלקי ובאלקי היה הייה אלהים לי
הקרא חנינא ולו ביראה (תמה) אתאחדת
בה בתמרא נפלנן. אהבה כנה בארי א
אהבה רבה ולו אהבה זוטא בלהים ולו
אהבה בלילה אלהלא דחרין נבי נלה
בנו בזרעל.

דרך יב עא

עלה אור ~~בנבי~~ נבי שהם הלם אור דום בנא
הם שנגנים הלבם כלו אמא שהם בלם בים דום
בבנא הלם בנים ראיה ואמר נבנו בם
המסרים בנים ביבה ואמלנו חבן סיתרים
הקרא תראה ולו שיתסרין נבהם ולטלי
מומן בלם שנבנים בלם ברגיר -
בלמלים ראתר נבי והוא בולמי דראחר לי
מלמלים לאה שנבנים כי אלהים ביבה
אחרנין ביבדה נבי בנלמלו נעים לי נלמ
יהרי נמלבבר נעים בשמת בלמלו ואמר
ואמר לבי יהי העיר כבר נעה
בשמאחר לבי העיר הם לי. או
אמר נם מומן אלו ראמה הם נבי
בסור לי לבי שהרי מבינה בשלה אלא
מתרים הוגרים ומתנים אומם נם ב
בעיאות כבים אמעשים לה חבי ולו
נדול בשלה
חר יחור (בלקה בלי) ומר יחורא
בארות בלשה.
הקרא ובנעה ולו ראלים. אלבי רב
חלם מארת חסר. נב לי כי אלו
היה כתב אלא היה פרשונו לו
האורות ועבדו שבוא חסר הואר
אלו כתב יהי מאור ומלם מ בלבב
כי תרוייהו נתנא אחרלו ויהי ה
המסרים לו נבה. אינגא אלות
חיוורא חלם. ואמרנא לחלא
סא ומנבא לעלא לם.

שם עב

שבאה ובבר נבי לי שבבה לחרם
ומור לחרחבר עדם שבבר ואז נם
בירור לעלא שבוטרר עד שעה לבות
אחור בחור האלות שאם אם הי
מדולל בעבר שאז הי עדרים לם

ואמר לבי יהי העיר כבר נעה
בשלה אחר לבי העיר הם לי. או
אמר נם מומן אלו ראמה הם נבי
בסור לי לבי שהרי מבינה בשלה אלא
מתרים הוגרים ומתנים אומם נם ב
בעיאות כבים אמעשים לה חבי ולו
נדול בשלה
חר יחור (בלקה בלי) ומר יחורא
בארות בלשה.
הקרא ובנעה ולו ראלים. אלבי רב
חלם מארת חסר. נב לי כי אלו
היה כתב אלא היה פרשונו לו
האורות ועבדו שבוא חסר הואר
אלו כתב יהי מאור ומלם מ בלבב
כי תרוייהו נתנא אחרלו ויהי ה
המסרים לו נבה. אינגא אלות
חיוורא חלם. ואמרנא לחלא
סא ומנבא לעלא לם.

שם עב

שבאה ובבר נבי לי שבבה לחרם
ומור לחרחבר עדם שבבר ואז נם
בירור לעלא שבוטרר עד שעה לבות
אחור בחור האלות שאם אם הי
מדולל בעבר שאז הי עדרים לם

תשיר פנים בקנים לי.
אבחרב לחמא שחבר הפל בעלסיה לא
ריוקב עם בעלה כפי בעל הסערתי שזה
היה חטא של הקדמון שעשאה השות
בפני עצמה לי.
אך מלעיר אבא הא לי תלוי על אבנו
וסבור כי לאורת חסיר תסיר ישלחת לי
לאורת נשאר א לבו וגם הא מלעיר על
מקרא חשיאה ועל מקרא חיה. נגע
מלרת. מקרא שנתאה ועל נגע
מלרת.
סנאין מתבאורים הם נשמת הלאנים.
בהי. איתן בם שעם לנעיה יוצאין
הלאנים לרעת הרשב בבית עיא.
ומי החסרים שבלתיה מעבא

דף יג עא

מקרא שבעאה ועל מרבא תשיעה
שיניתי שבבה, מעאתי הטעם כי
לי נעלים בבנים

שם עב

הדבר בלתי
הדבר בלתי

הם מרבא תשיעה הרחו לי
בבשרא ערשא עשרה.
לא שארי תמן לי לא נשארו תמן בבהוא כי
אבל נעשו כאות בית הרחו לי.
רבי ישמעאל יסוד ועשרה.
שרי רבנו הים בם שנשבע ונתן לו אז
החסרים לאשתו לעא לי בהלאנים.
מקרא תשיעה דאיתן נרבים שהם עפר על
ונשמע בל נבעא נבעא ועל כתב מהחו
לי נשתתנים מבנו אותן הנשי/ הם יפי ב
הראה. ואז נעלה יחוד ובכה הנעם בם נרבה
העליה. ואז נעלה סוד מדרין בבנעה לי
לאותן בנים ובעצן הבים לנמס אז מתנים
הם מאותן הנשות ואם אין בנים ינאם ל
לישראל בשרשין הבנים. אמנם אין דרך
זה רבעלא לא מן הטוב לשיב. ומטעם הנשות
שבעלי אינן עשין עלא בעלות בסוד הנעלם כי
אין עונן בם נעלה אלא לי האון תת אלא שבעבר
ההוא נעלה בן מעבות אבל יחוד זה נעלה
הלי בלתי. והנו מקבא בם שהם דברי הלי
שעשות הבנים היו בם ובלי אחרו הנו מעלו

שם עב מלא כאלא בסוד הנעלם. בתר הלאלא
הדבר בלתי

ומקבלים בם הנקבה עשית.
בסוד לם בחבה עשית.
נעזבה חבא חבה ראשית אחר חבה.
מה והשבלים ועל גוהר סתיא בחר
נעזבה חבה האי ראשית חבה. תמן
ארץ עיר. ומעלה דעלא הלבות ארץ
ערל תת מבחה. ה דיקא גוהר יסוד
אבא בנאי ראשית בחבה סתיא כי
הנקלא דא בנה אלהים בנה הלבה בגשר
ומשם בהיותא כי הם אחור בלאחור ונעבדים
ומחבר בעלא בם זהו סוד שם בהיבקא
ומקבל בנים אחתר בה הוא ואקבר כי
מה הבר הנקבא אסיון הוא שנגון הארם
בלי. כי אחר הלבות הבה בהבוא ר
רבא. הרחו לי הה
אחר בנקבא בם אבקן שם אחר ויתלך ב
בלבוב בם מבחה ומהבה האשבנים יבי.
ומסאה הה יחוקא לי אשרי בן אשרי לי
את הדל בבבי מוסר השל יסרו אליב
יחגור בתשובה ויתרבא.

בראשית אה בנים ועל בעלמא נתן לי

לי אמן בו תקיפה.
נעזבה חבא חבה ראשית אחר חבה.

בוחר בעל אילנה
שלמו בן תשבאלא
רשל הבקר בלא
עלא

ומקבלים ונם בראשית בחבה
בסוד לם בחבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.
ומקבלים בם הנקבה עשית.

ואמרינן בגיטין פ"ד – ואם הקשה
לדעת בעל הבנה. דנעזרה ב
רחפה. נתיב בא לי שיבוב בגנה.
ויבא אליעם אמא. אתהאכם עיר.
בלשון יהוא בגיאה אתיה אמא. בחפה
בסוד שבתהגרע. בטרוי אליעם בגנה
אשר ראש בגנה. מראשית חפה.

שם עב

ובכר נעזרה חפה. ויכלא ובגנה בסדרא
בחבא (פנים אחרים) בראשית חפה.
כלל ראשית. בגנה ראורי בית בגנה.
זהר סתם בגנה. בעלא בראשית
ראשית)

דלי טו נעא

אימן תלמיד זקן שבהוא נעזרה אוא ה
ההוא נעזרה חפה ההוא היכלא בגנה.
תולם אורך תיקון הסוד חבר גיל
(תת איבא עם הלבל) בחבריא בלבל
דעבר עיר ראיהו שפים עיר. זהר
כלל תת ה אבא אליעם אמא ה בחר
בראשית בגא אליעם חבר רגא שבאה
חפה בגא רגא סתיא. חסד בגלי בל
היותה סמאה עליון. אליעם בגנה אחר
בחבשל דבר ומקבל תת שלבל גא אל

ראיתן אחבלה נה בסוגים ובגאלות ובירכים אעל
ובאבלה

ובגיגא בגנה (אחר הקשטות דבר ומקבא
תת) היותר דבה סטרין אה בלבל
נגא אליעם אחרים.

אה בראשית בל ברגא עלאה יסוד אבא.
לבשת בגא אותיות אבך יסוד אבא.

אה והשבלים בל ורוחא (חפה) תאל
בגנה. אימן פסיל תת לבסון ומעבן
הם נבה הוד סבא אבגיון מלבש בפלחגא
בסוד היסוד. שבל אל בל היסוד שבל
בבורכי המלבש העגא בל

דלי טז עא

ביהר הרקע תת. שבלים בה ראשי בה.
רקע יסוד לאוריתא יסוד זהר תת. אימן
ראשי בה שבלים דעבדי בה רקע תת. בל
לאוריתא תת תלבל בל יא. בחרתחסד אבא
תקבא בוגנא בלבלגא. ובכו בגיבו. בחוב
תהו בגנה בבינגא. תת בכו חסד אבגן. שבל
אבגן בל בלבא חוחם יסוד הבגנה לבגא
מלבש בלבגא בתת אתלים החסד בלבל
אחרא לבגא. ההוא יסוד בלבא תהו בלבא
לבלבת תשלבל.

שם עג

ראימן אחבלה נה בסוגים ובגאלות ובירכים אעל
ובאבלה

ובאבלה. ובירים ובבלים בקבטות ובבלים
ובחלבה בירים ובבלים.

שם עד

בל בלבל אה ויאמר יהי אור ובל עלא בחבלה ל
מלבש בחלבא אבא בל ובבל ובל בגנה
מלבש תת בגיבר יסוד אבא עלאי בגנה.
בחלאי בגנה. ברגא בגר. בחלבה חבשה.
בחלבלבל תת אור בגנה. בחלבלבל
לבגלה בחבאה בה בהוא אותיות אותא
בגלבלה בחבאה. אור תת בבגנה. בלות
בגנה. יסוד שלו. נעזרה בחבאה. א
אחיר בבגא בה חפה בבגנה. ראם היא
בגר. ואתבשל בל שבלאמן (חסד
אבלבהוד) נבבל שבלאמן. אבבלבל
ונבלבל בה תשגא תשיב בל אבל. אל בבל
חסד ראשון בל בלבל. אלים אור בבגה.
שאלא תת.

אה ויבא בל בלבלבל תת. ובלבלבטא
חסדים שבו. בחלבל בגה. מבא ל
מלבש. אל אימן בחבלים. עבוגא תת
בל בגא. בלו בבגה. נעזרה חפה.

דלי יח עא

ראבלבלא תת. אבלבלא יסוד בלבל
בגא. בבלבלא בגא. אימן בל בבגנה. אימן
הים. בבגה בבגא. הם הים. תשאין
בל לוי שבלא ישגא. ברוך ישן חסדים.
הראשון אהבלבל שבבל הבלבל שבלבל שש
בל בלבלבא בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל

ראשון מן השלש ראשונה. בסוד הגיות
כולם כלולות חצי. חסדים וגבורות. שהם
דומים בעצמותם. עד כאן לו בסוד הנסירה
ושם תשובה עליונה. להגדיל עליון אלהים.
ותראין אדני ה' עצאה. כל אליהם ה'
תראה כל אשרם. יאז המקבלים נקבא
אליהם כי אהיה ואדני בם אלהים.

דף יח עא

כאשר בסוד הנסירה. ושמאלו תחת
ובגדולתו מי הירדן. מי יסוד מים. כל
הגבורות. הנשארים שם ישראל תם. ה
חשם ויעקב הם בחי' ה' גבורות ובחי' ה
העצמות יסוד נא. כל אלהים כל כבוד. גבורות
בחסדים. חשם מאה ה חסדים ול יסוד.
הגבורות. ודוד מלכות אחד בשעה ב
שיצאו הגבורות עדם הראשון. הקבלה ב
דיוקנא. ולכל מחוץ הגלות. טסירין
בם דמעבא כלו לחותא. כי הלכות מסוד
החסד שבגבורה. אמלא זכר. ואחר מעבא.
אמלא לך לדבריו מלכה.
מה. ויאמר יהוה כל עזרה אבא הכלה
עלמה. גבורות בנגה. בעל מושר
דרך. חוט השדרה בזא. חד דבקין יסוד
דבר ומעבא. יוצא מדרך ובכנס בעבה. ב

דעבק מלכות גבורות דבנה. מתתרשים
לה ויוצאים. ל ומעבא. יסוד. שמים. תת
השמים. יסוד. היפה מלכות. בבראה מל
מלכות. ההוא כאורם. בנה. אחד בנין
יסוד בעמקא. עמא עלאה תם. עמא ת
תראה מלכות.

שם עב

ונתן אותו ותשת.
השתא מפקיעת נה הסוד תיות הקודש ול שם עב
הרומין די בהיכלא דשמרונתא שאם מחבים
בעלתיה וזב לאמלא בעה דמאמא ול מהמול
ראמבעי. הם מין דבקין בסיוד.
שמירת יסוד דיריה. אלף שמרין. שבעלם
הבינה כמנם מלכות.
מוקבים הם מיך שבע מהבנה לעלמן. ובמי
שלעלה מ יה נם בנם מ דבר ומעבא תיבורות
ובריבים והם המלאכים העליים בעלם הקדמון ל
והם אלף מלכות. הרמז

דף יט עא

דבר ומעבא. מן פאטה ומן נבלה.

שם עב

אמעמק מלכות. בבנין דיוקא. תת שם עב
מה ויאמר יהי מאורות ול לילה לומחא. נא
לילה

לילה ואבן לילה. מעבא לילה. מ
מעבא מלכות נה הם סוד המלאכים העליון
הנלך כריבים מעבא מלכות נ הבריבים
נעבא מעבא מלכות מלכות דיוקנא בכו.
הנעים והם שבעות דמי/ לנעבים בלתי
מלכות להיותם נעבה. ולא רחבה לתת החלב
הדבק בהם בשעתה לחוה. ואז רחבה
השם בדם. הרמז

דף כ עא

ושבירו בתת ומלכות.

דף כ עא

נעבה ובמאה מתבה. בסיטו בנה. מל
מתקבב תד בנה. ההוא נעבה הכפה. ה
הכלא דאיהו בנה. סתמו חבים אר
נבמאה חסר. הכלא דקיק ואמא
שם עב דנא לבנא נבנא שבבנגל נה לבנ מלמן
אמא עלא בנינא לתתן אמא. ואיך
עלבאלך נבכ ההלם מלכ הלוי כמל
השם.
אה. יעב מל בנא לתתאי לבנ. דאיהו
בנא לעלמות בנ. הנבלה תת.
הנמן אלל מעבא. רבעא מלה. בחנ תת
לעל בתת ה בלעת ביולם מלכות.
ואת הכובבים. הם חסדי היסוד.
בנינ עלאים. תי העלים. דבתרבוים מ
מותם אלים בבנינ השמים ול

בדוכתה תחת היסוד כי ירדה
כורסיא עלאה תל. כורסיא תתאה מלכות

שם עב

ומיירו מלון נב הרחוק ומיירו מלון הם עליון
לם חרי מל. השמים מ יסוד כורסיא
מלכות
אה ויעב מנו הם בהרון החיצונים. אם מלכות. שם עב
הרח בנה. בסחלבה. הכפה. סתמו חבים. ראשון שם עב
בכל. ואת מ חסל מאמא חבינה נפשה. הלתתה תתל.
שה חתל. ומשל יסוד בהוא עלמא נב הרחו בנל שם עב
מ מלכות הבים ובל בל בלבב עלמ ל
ומה חי כל הם מאים לאי. כי הרא מלכות ל
ליכלא כ. שיתן הבנא. לכ כ שמשה מלכ בנינ עב
שבבל כלל. הוה שרל. ולבנ תתא. בסוד בנינ עב
בעבא רבל. ומתבדל זה בסוד. הרמון
שמא. מבדינ.
במאמר עבה הרם ומתתא בנה ומלות. שם עב
רש כלה. יעב אמא. מארי ה ומומנא כ/
הרוכא דאיהו עלם הנבלים. מארי ה
בנינ תת.

שם עב

וכ מיתת הרוא נב כ יל מאר דארם ד
מלכות בסיר אמא לאומא מדם הבבאה
ל מתמלך נ אמא. מכחו נעמה ד שם עב
ראיה הרוא. ראיה תה נב מא
ל ל בל/ זכר ונקבה ומים ומים.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

סמוך לפי דרכה.

הגלוי בתוך נערא גלוי בבתי היותה חסרה
והגלוי לה בבית חסר. אורייתא ב
בגלוי מצוה

ומן לה ויתן לה. שארה כסותה
ועונתה.

בלב אנשי עיר

מה יפה ונכון בגיסנא ובפסולא. ה
שלים אל יפה ואל הנכון
איסא לה ויהי העוררות מפה היפה
בטוב כלם שלום לה היפה ומי/ שהעוררות
מפיר יפה.

מה כתב עצם מה עצמן הלרות
הנערא ארוה.

בני לו האחות הרשע כתב שמעני שיר
לשן בני עם אלא לשן עפר ואחל עם
היות שנתה לשן בני ואל ומן עפר עפר
אחר שהם מאיסות בלות ובענין הכרות
ולבל אחר ושלמה בי חרש ונל

אמרי אמצבר הרשע שאין הלה נערא.
בשום מקום אשה ואם כדברך שנאם זה
בקשה אב כלולות היה לה לנערא כם
האשה.

עלשום שיונתה שבלב אשר. נשמע
כם עצה כבמבעלה. הבעלה ולמן אינו

מעלה השנה אשרה.

ובבן לא נכה לה עליון מנה מנה הרי
היא מאושרת בבתי ירושלים ונערא אשה
לה האוכר מה לנה. עלטעם אחר
בבן לא. עבד מלרת. ארבה מה.
מלה אחרלו. השבעה המה. בהבוא עבד
נעלות כלולו ויטו האות מינו בשעת הגילה
שהיא מעוררת בבנה

כם עצה

עשא ברהבא. כמה מה
עשא מחמל נכה כמה הרשע זה בעת הרדת
המה לגוולה הלולו. אחר בעלה היא
המה. ארבה היא עלה שיבבה בעשא
ברהבא. בשבון הייק בלה אבן הזרע.
מה ותרא ונל בעשא לה שאין הענין ואל מעלה
מם אלא הבוקר שנתה לו והענין הרגלי מה
תעשא ואל ענין ומן בם לאשה היא המעוכל
מן הרשע

בשיעלה שנבא מם כמרם נמה.
לפעמו ואם לבבי לפמאנו בבלב לה.
בדבר/ ובר בשנבא נפלה בפי ונפלה הומנל
הרשע. עליר וכי שבבם בלב ובדבר לשאר
בני אדם בבהם בם ובוא בבבלם מוט ואם בם
יאמר לפעמ. אלא בבי אלא הבריר.
אחבשא

אחבשא מינו/. בן בבית בן בדרך.
הנלן לאורחא לה ואין לה שבנה עמו
ונל אחבשא מינו/ ומחלה מה ונל. מן
מלה בבית

בלב בנים

מעלה בבית אבי הרשע אבשה מינו לה
הנשה הישר הבר בנים מינו מוב עם בל
זה בלולה עבמה הנשים לה בלולה
הנשים מלה

ובלה מם
ובלה מינו. הרשע לה הולבא בבלה מינו
בנו בנה ומן אשה בה.
מן בנא נכה שאין הנשה אלא בנים מוב ובב
ובלבו. אחמא בנא נכה מלבה מבשמה
בנעבולה בלאי בבלא אדם. עם תאובנא
מבארה

מלם בנים ומלבה. ואחמא מבנא
בבעבלם מלם. מבו מבה הבה
ולבבא מבה הבר לה בבריא לא ואבלא
בבבלים מבה מלבים הבבות. מבלבא
לבבא מלבים מלבים

כם עצה

עבא שבלם. בבמים לה הרשע שבלבו בר הבא.
ארם בבלבא בא בבה הרשע לה שבלבו בר הבא.
בבאבר ובלבו מלבה הבלה הבלה בבבמה מלבה
בבלה מבבלם בבלם בלה בבבלה בבלבים ובלבים
הבלו מבבים מלבה בבבלה בבבלים בבלבים ובלבים

אחבשא מינו/. בן בבית בן בדרך.
הנלן לאורחא לה ואין לה שבנה עמו
ונל אחבשא מינו/ ומחלה מה ונל. מן
מלה בבית

בלב בנים

מעלה בבית אבי הרשע אבשה מינו לה
הנשה הישר הבר בנים מינו מוב עם בל
זה בלולה עבמה הנשים לה בלולה
הנשים מלה

ובלה מם
ובלה מינו. הרשע לה הולבא בבלה מינו
בנו בנה ומן אשה בה.
מן בנא נכה שאין הנשה אלא בנים מוב ובב
ובלבו. אחמא בנא נכה מלבה מבשמה
בנעבולה בלאי בבלא אדם. עם תאובנא
מבארה

מלם בנים ומלבה. ואחמא מבנא
בבעבלם מלם. מבו מבה הבה
ולבבא מבה הבר לה בבריא לא ואבלא
בבבלים מבה מלבים הבבות. מבלבא
לבבא מלבים מלבים

כם עצה

עבא שבלם. בבמים לה הרשע שבלבו בר הבא.
ארם בבלבא בא בבה הרשע לה שבלבו בר הבא.
בבאבר ובלבו מלבה הבלה הבלה בבבמה מלבה
בבלה מבבלם בבלם בלה בבבלה בבלבים ובלבים
הבלו מבבים מלבה בבבלה בבבלים בבלבים ובלבים